

Βόλος 8 Ιουλίου 2020

Του Σεραφείμ Αθανασίου

«Ευχαριστήριον στον κ. Στέργιο Παπαιωάννου, Πρόεδρο
Ινστιτούτο Ανάπτυξης Πηλίου»

«ΑΝΑΠΟΛΗΣΕΙΣ ΠΕΡΑΣΜΕΝΩΝ ΧΡΟΝΩΝ»

Στις 22 Ιουνίου 2020 ξαφιάστικα ευχάριστα με μια ηλεκτρονική πρόσκληση που δέχτηκα από τον κ. Στέργιο Παπαιωάννου, ο οποίος μου ανακοίνωνε ότι το Διοικητικό

Του ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

www.serathan.gr

Συμβούλιο του Ινστιτούτο Ανάπτυξης Πηλίου, υπό την προεδρία του, είχε αποφασίσει να με τιμήσει την 4-7-2020, ημέρα των εγκαινίων του Ινστιτούτο, «για τα δύο χρόνια (1965-1966) υπηρεσιακής μου προσφοράς ως Αστυνομικού Σταθμάρχου στην Κωμόπολη Αργαλαστής».

Τον κ. Παπαιωάννου τον έχω ευχαριστήσει όμως επειδή δεν περάστην σε εκείνη την όμορφη τελετή (με εκπροσώπησε ο γιός μου ο Ζήσης) θέλω ξανά, και μέσω των εφημερίδων «Ταχυδρόμος» και «Ροδιακή», να τον ευχαριστήσω, για την τιμή που μου έκανε, και παράλληλα να του πω λόγια που δεν του είπα χώρια που μέσα από την καρδιά μου, και εξ αιτίας αυτής της πρόσκλησης, θέλω να απευθυνθώ και σε κάποια άλλα αγαπημένα σε μένα πρόσωπα.

Αγαπητέ κ.Πρόεδρε, αγαπητέ μου φίλε Στέργιο, θέλω να με πιστέψεις πως ειλικρινά συγκινήθηκα γιατί εκείνο το

ηλεκτρονικό μήνυμά σου που στο εμειλ μου βρήκα και από τον εκτυπωτή μου ένα χαρτάκι στα χέρια μου στην συνέχεια

πήρα αυτό λοιπόν το χαρτάκι με το ωραίο ανεπάντεχο για μένα περιεχόμενό του στάθηκε ικανό να γυρίσει τη δική μου σκέψη, χρόνια πίσω.

Γύρισα πίσω και θυμήθηκα καλούς

και νομοταγείς φίλους πολίτες ένα δηλαδή όμορφο κόσμο ο οποίος στην πλειονότητά του φιλικά και με αγάπη στο δρόμο

τους συναντούσαν το όποιο όργανο της τάξεως και, βλέποντάς το, ένοιωθαν ασφάλεια, χωρίς φόβους και χωρίς καρδιοχτύπια.

Και στο δικό σου χωριό Στέργιο,

αγαπητέ μου κ.Πρόεδρε, δεν θυμήθηκα μόνο τις αστυνομικές μου υποχρεώσεις αλλά ήρθαν στη μνήμη μου και πολλοί συνάδελφοί μου με τους οποίους για δυο συνεχή χρόνια μαζί και σα σβούρα γυρίζαμε τα χωριά περιφέρειας του Σταθμού και σαν μια οικογένεια νοιώθαμε ενώ εγώ, για κείνους, ο «πάτερ φαμίλιας» ήμουνα χωρίς να ξύνω τα

νύχια μου εφαρμόζοντας τους πράγματι-τότε-αυστηρούς κανονισμούς Χωροφυλακής.

Κάλοί οι κανονισμοί, καλή και η πειθαρχία, επειδή χωρίς αυτή δεν παράγεται έργο αλλά σε μια μικρή οικογένεια

αναγκαστικά υπάρχει «χαλάρωση» και αυτή την είχαμε αποκτήσει με τον ανάλογο βέβαια σεβασμό στην ιεραρχία και σε πρόσωπα.

Εννέα θυμάμαι άνδρες είχα στη δύναμή μου (Σ.Χ.Αργαλαστής) και από αυτούς οι τέσσερες (4) έγγαμοι. Και μια που στους Σταθμούς λιγότερες είναι οι υποχρεώσεις (διαφέρουν πολύ από

αστυνομικά τμήματα τάξεως ή ασφαλείας πόλλεως) το σύνολον σχεδόν της δυνάμεως συνεχώς στο Σταθμό βρισκόμαστε για να μπερδεύεται ο ένας στα πόδια του άλλου. Όμορφα ήταν.

Όταν από τη Ρόδο-και με άδικη πολιτική παρέμβαση- μέσα στην βαρυχειμωνιά έφυγα (Φεβρουάριος μήνας του έτους 1965) και στην Αργαλαστή τοποθετήθηκα εκεί-έτσι για την ιστορία και αγάπη προς εκείνους τους συναδέλφους μου- αρχικά 7 άνδρες βρήκα και στη συνέχεια ήρθαν άλλοι δύο.

Τότε έστειλαν και άλλους χωροφύλακες όμως σήμερα δεν υπάρχει κανένας όχι μόνο στην Αργαλαστή αλλά και σε

4-7-2020 Ο Γιός μου Ζήσης παραλαμβάνει την Πλακέτα-και δια λογαριασμό μου-από τον Γ.Γ.του Υπουργείου Οικονομικών, κ.Χρήστο Τριαντόπουλο.

κ α ν έ ν α κεφαλοχώρι επειδή ως τσουνάμι κατά περιόδους πέρασαν από το Αρχηγείο της Αστυνομίας οι πολιτικοί προϊστάμενοι και κατέρησαν όχι

μόνο Σταθμούς Χωροφυλακής αλλά και αστυνομικά τμήματα.

Και να οι καλοί μου φίλοι και αλησμόνητοι συνεργάτες μου.

4-7-2020 Ο Γιός μου ο Ζήσης μιλάει στα εγκαίνια του Ινστιτούτου Ανάπτυξης Πηλίου και ευχαριστεί τον κ. Στέργιο Παπαιωάννου για την τιμή που επεφύλλαξε στον πατέρα μου, βραβεύοντάς τον.

μ ε

1.Υπενωμοτάρχης Απόστολος Τίγκας ,έγγαμος δυο κόρες την αγαπημένη και σε μένα μικρή τότε Ματίνα και σήμερα σύζυγο του κ. Βασίλη Παπαιοκονόμου που στο Βόλο διατηρεί τη γνωστή εταιρεία

«Μηχανογραφική» και την Διαμαντούλα επίσης και σε μένα αγαπημένο μικρό αγγελούδι που έχω χρόνια να το δώ.

2.Χωρυφύλακας Κωνσταντίνος Πούλιος πατέρας δύο παιδιών

του έγκριτου Δικηγόρου της πόλεώς μας Χρήστου Πούλιου(τον αγαπώ πολύ) και του Γιώργου, Θεολόγου Καθηγητού που και εκείνα τότε μια σταλιά παιδάκια ήταν.

Οι πιο πάνω Αποστόλης και Κώστας εκτός από καλοί συνάδελφοι ήταν και μέχρι τότε που

έφυγαν από τη ζωή οι καλύτεροί μου φίλοι ιδιαίτερα ο Κώστας Πούλιος με τον οποίο

συνεχώς και σχεδόν κάθε μέρα, μετά την αποστρατεία μας ,μαζί είμαστε και μαζί τα λέγαμε.

3/Βαγγέλης Τσιόλλας έγγαμος χωρίς παιδιά, ένας υπέροχος άνθρωπος.

4/Δημήτρης Γκουντούμας (νιόπαντρος) και τότε γι

αυτόν γεννούσε και ο κόκορας αυγά, μια που ήταν τρισευτυχισμένος κοντά στην καλή του σύζυγο.

Και οι άγαμοι :Βασίλης Καλκαντέρας, Γιάννης Παπαδόπουλος, Παναγιώτης Χριστόπουλος, Μανούσος Τσικαλάκης και Γιώργος Γεωργίου.

Αναφέρθηκα κ.Πρόεδρε ,αγαπητέ μου φίλε Στέργιο, ονομαστικά και στους πιο πάνω συναδέλφους μου επειδή η επίχρυση πολυτελής και ακριβή πλακέτα που το βράδυ της 4

Ιουλίου 2020 , στην πλατεία της Αργαλαστής δια χειρός του Γ.Γ.Υπουργείου Οικονομικών κ.Χρήστου Τριανντόπουλου απένειμες, για λογαριασμό μου, στο γιό μου το Ζήση(λόγω υγείας, όπως γνωρίζεις, εγώ δεν παρευρέθηκα).

Αυτή λοιπόν η τιμητική διάκριση δεν ανήκει μόνο σε μένα αλλά αγκαλιάζει όλους τους εκεί υπηρερτούντες συναδέλφους επειδή χωρίς εκείνους, εγώ μόνος, δεν θα μπορούσα να προσφέρω οποιαδήποτε υπηρεσία αστυνομικής φύσεως. Και επειδή ανήκει σε όλους μας εγώ νοερά με αγάπη πολύ τη μοιράζομαι με εκείνους, είτε εν ζωή βρίσκονται ,είθε θανόντες.

Και δεν έχω ξεχάσει ούτε τους φίλους που στο δικό σου χωριό απόκτησα με πρώτο και καλύτερο τον πατέρα σου Δημήτρη Παπαιωάννου για να ακολουθήσουν και οι: Δημήτρης Κονιόρδος, Νίκος Σατραζέμης, Νίκος Παρρησιάδης,Κώστας Ρακκής ο γιατρός μας, Φωτεινάκης Στάθης, Τηλέμαχος Σολίνης και ο καλύτερος μου για 55 συνεχή τώρα χρόνια καρδιακός μου φίλος, ο Συμβολαιογράφος Γιώργος Γαλλέας.

Φίλε Στέργιο με την αποστρατεία μου είσαι ο τρίτος που μου απονέμει τέτοια τιμητική διάκριση γι αυτό είμαι πολύ συγκινημένος που...ανακάληψες εμένα τον παππού μέσα σε τόσους αποστράστους νεότερους συναδέλφους μου.

Η πρώτη μου τιμητική διάκριση (δίπλωμα) εστάλει και μέσω Αστυνομικής Διευθύνσεως Βόλου τον Απρίλιο του έτους 1997 από τον τότε Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας Στρατηγό κ. Αθανάσιο Βασιλόπουλο για να μου θυμήσει τα 50 χρόνια που είχαν (το 1997) περάσει από την Απελευθέρωση της Δωδεκανήσου(1947) και μου το θύμησε επειδή και εγώ ήμουνα μεταξύ των άλλων συναδέλφων μου που τότε, για πρώτη φορά, και ύστερα από 630 και πλέον χρόνια

σκλαβιάς Έλληνες, αδελφοί των Δωδεκανησίων σκλάβων, πήγαιναν εκεί ως ελευθερωτές.

Με την κατοχή των Ιπποτών, του Μαγαλοπρεπούς Σουλειμάν 1522-1912 και Ιταλών 1912-1945 ανελεύθεροι Έλληνες λογιζόντουσαν τα δικά μας εκεί αδέρφια ενώ από τον Μάιο 1945 έως και στις 31 Μαρτίου 1947, ημέρα απελευθέρωσης της Δωδεκανήσου, ημιελεύθεροι στους Άγγλους ήταν.

(8 Μαΐου 1945 παραδόθηκε η Δωδεκανήσος *στη Σύμη* από Γερμανό Στρατηγό στον δικό μας Συνταγματάρχη Χριστόδουλο Τσιγάντε και παρουσία και συμμάχου Άγγλου Αξιωματικού και οι οποίοι στη συνέχεια σύμμαχοι κράτησαν τη Δωδεκάνησο μέχρι της 31 Μαρτίου 1947 αλλά και τότε με πόνο ψυχής μας την παρέδωκαν οι καλοί μας σύμμαχοι επειδή την ήθελαν δική τους οι αποικιοκράτες.

Ιστορίες για αγρίους και με κλεμμένα του Παρθενώνα μας τα μάρμαρα.

Η δεύτερη τιμητική διάκριση «Δημόσιος Έπαινος» που και εκείνη συγκινησιακά με ταρακούνησε ήρθε στην κατοχή μου τον Ιούνιο του 2019 από την ομάδα των Αποστράτων της Χωροφυλακής τα μέλη της οποίας υπερβαίνουν τα 1300 άτομα με βαθμούς μικροτέρους έως και ανωτάτους.

Την υπογράφει ο διαχειριστής της ομάδας έ.α. Ταξίαρχος κ. Μανώλης Σπανουδάκης και οι συντονιστές όπως λέγονται τα μέλη του διοικητικού εκείνου συμβουλίου και με το αιτιολογικό όπως ανεφέρεται « για την πολύχρονη προσφορά μου στη διάσωση της ιστορίας της Χωροφυλακής»

Θα τονίσω ειλικρινά για μένα αυτές οι τιμητικές διακρίσεις αφάνταστα με συγκινούν και αρκετή δύναμη μου δίνουν στο να συνεχίσω αναμεσά σας να ζώ και κουράγιο να παίρνω.

Θυμήθηκα και συνεχίζω να θυμάμαι τους καλούς μου συναδέλφους και τις υπηρεσίες που και εγώ πρόσφερα στο μέτρο του δυνατού εκεί που οι εκάστοτε προϊσταμενοί μου υπηρεσιακά με τοποθετούσαν.

Θυμήθηκα τους φίλους μου τους οποίους σε διάφορα μέρη της Ελλάδος απόκτησα ιδιαίτερα στην Αργαλαστή του Πηλίου που εκείνοι όμως δεν μπορούν να φτάσουν την αγάπη που νιώθω για τους φίλους μου της Δωδεκανήσου ιδιαίτερα της Ρόδου στην οποία πολλά χρόνια έζησα και που θυμάμαι την υποδοχή που μας έκαναν στις 29 Μαρτίου 1947 όταν από το Αρματαγωγό ΧΙΟΣ στο Λιμάνι της Ρόδου ως χωροφύλακες βγαίναμε και εκείνος ο τρελός από τη χαρά του κόσμος για να μας καλωσορίσει στους ώμους του κλαίγοντας μας σήκωνε.

Κύριε Μνώλη Σπανουδάκη και πάλι βρίσκοντας εδώ την

5-7-2020 Από τον όμορφο Βόλο στέλνω σε όλους τους φίλους τους χαιρετισμούς μου και ιδιαίτερα στους κατοίκους της Αργαλαστής Πηλίου και της Ρόδου.

ευκαιρία σας ευχαριστώ

για το Δημόσιο Έπαινο

που μου στείλατε. Κύριε

Νίκο Αντωνάκη ή

καλύτερα πολύξερε και

πολυγραφότατε φίλε

Νίκο, ειλικρινά σε

ευχαριστώ για τα καλά

σου λόγια που στο

δημόσιο έπαινο μου

έγραψες και εγώ

σκέπτομαι: Έχει γούστο

να είμαι εγώ αυτός στον οποίο ο Νίκος Αντωνάκης απευθύνεται !

Αγαπητέ κ Πρόεδρε του Ινστιτούτο Ανάπτυξης Πηλίου, αγαπητέ φίλε Στέργιο , άπειρα είναι τα ευχαριστώ μου που

σε σένα στέλνω γιατί με αυτή σου την πρόσκληση πολλά και εγώ θυμήθηκα και όχι μόνο της Αργαλαστής αλλά μιας δικής μου αλόκληρης ζωής και όχι μόνο αστυνομικής.

Με «ταρακούνησες» και θυμήθηκα συναδέλφους και φίλους που δυστυχώς σήμερα δεν υπάρχουν στη ζωή όμως με την όποια αναπόληση ευχάριστες φυσιολογικές παρουσιάζονταν μπροστά μου με τις οποίες πολλά μαζί τους λέμε και πολλά μαζί τους θυμόμαστε.

Πριν κλείσω θέλω να στείλω και ένα εγκάρδιο χαιρετισμό στους αγαπητούς και σεβαστούς κατοίκους της Αργαλαστής και των γύρω αυτής χωριών την φιλοξενία των οποίων στα χρόνια της εκεί παραμονής μου (1965 -1966) ποτέ δεν ξέχασα.

Να είστε πάντα καλά και να πάρετε τα δικά μου χρόνια παρά τέσσερα (4) είμαι εκατοντάχρονος. Ποιός στη χάρη μου και στους ρευματισμούς μου τους οποίους όχι αυτούς δεν θέλω να τους πάρετε , είναι αποκλειστικοί και μόνο δικοί μου..

Δημοσιεύεται στον «Ταχυδρόμο» και την «Ροδιακή».